

ЗАКОН

О ОРГАНИЗАЦИЈИ И НАДЛЕЖНОСТИ ДРЖАВНИХ ОРГАНА ЗА БОРБУ ПРОТИВ ВИСОКОТЕХНОЛОШКОГ КРИМИНАЛА

I. УВОДНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим законом уређује се образовање, организација, надлежност и овлашћења посебних организационих јединица државних органа ради откривања, кривичног гоњења и суђења за кривична дела одређена овим законом.

Члан 2.

Високотехнолошки криминал у смислу овог закона представља вршење кривичних дела код којих се као објекат или средство извршења кривичних дела јављају рачунари, рачунарске мреже, рачунарски подаци, као и њихови производи у материјалном или електронском облику.

Под производима у електронском облику посебно се подразумевају рачунарски програми и ауторска дела која се могу употребити у електронском облику.

Изрази: рачунарски податак, рачунарски програм, рачунарски вирус и рачунарска мрежа користе се у овом закону и имају значење у смислу одредаба кривичног закона.

Члан 3.

Овај закон примењује се ради откривања, кривичног гоњења и суђења за:

1) кривична дела против безбедности рачунарских података одређена кривичним законом;

2) кривична дела против интелектуалне својине, имовине и правног саобраћаја код којих се као објекат или средство извршења кривичних дела јављају рачунари, рачунарске мреже, рачунарски подаци, као и њихови производи у материјалном или електронском облику, ако број примерака ауторских дела прелази 500 или настала материјална штета прелази износ од 850.000 динара.

II. ОРГАНИЗАЦИЈА И НАДЛЕЖНОСТ ДРЖАВНИХ ОРГАНА

1. Посебно тужилаштво

Члан 4.

За поступање у предметима кривичних дела из члана 3. овог закона надлежно је Окружно јавно тужилаштво у Београду за територију Републике Србије.

У Окружном јавном тужилаштву у Београду образује се посебно одељење за борбу против високотехнолошког криминала (у даљем тексту: Посебно тужилаштво).

Ако овим законом није другачије одређено, на Посебно тужилаштво примењују се одредбе закона којим се уређује јавно тужилаштво.

Члан 5.

Радам Посебног тужилаштва руководи посебни тужилац за високотехнолошки криминал (у даљем тексту: Посебни тужилац).

Посебног тужиоца поставља Републички јавни тужилац из реда јавних тужилаца и заменика јавних тужилаца који испуњавају услове за избор за заменика окружног јавног тужиоца, уз писмену сагласност лица које се поставља. Предност имају јавни тужиоци, односно заменици јавних тужилаца који поседују посебна знања из области информатичких технологија.

Посебни тужилац поставља се на четири године и може бити поново постављен.

Републички јавни тужилац пре постављења Посебног тужиоца доноси решење о упућивању тог лица у Посебно тужилаштво.

Посебног тужиоца Републички јавни тужилац може разрешити и пре истека времена на које је постављен.

По престанку функције Посебни тужилац враћа се на функцију коју је вршио пре постављења.

Члан 6.

Посебни тужилац има права и дужности као јавни тужилац.

Кад дође до сазнања да се у једном кривичном предмету ради о случајевима предвиђеним у члану 3. овог закона, Посебни тужилац се у писменој форми обраћа Републичком јавном тужиоцу, захтевајући од њега да му повери или пренесе надлежност.

Члан 7.

Окружни јавни тужилац, на предлог Посебног тужиоца, доноси посебан акт о унутрашњој организацији и систематизацији радних места у Посебном тужилаштву, уз сагласност министра надлежног за послове правосуђа.

Члан 8.

Републички јавни тужилац може, на предлог Посебног тужиоца, да упути у Посебно тужилаштво јавног тужиоца или заменика јавног тужиоца, уз писмену сагласност упућеног лица.

Упућивање из става 1. овог члана траје најдуже две године, а може бити продужено одлуком Републичког јавног тужиоца, на предлог Посебног тужиоца, уз писмену сагласност упућеног лица.

2. Служба за борбу против високотехничког криминала

Члан 9.

Ради обављања послова органа унутрашњих послова у вези са кривичним делима из члана 3. овог закона, образује се у оквиру министарства надлежног за унутрашње послове служба за борбу против високотехнолошког криминала (у даљем тексту: Служба).

Служба поступа по захтевима Посебног тужиоца, у складу са законом.

Министар надлежан за унутрашње послове, по прибављеном мишљењу Посебног тужиоца, поставља и разрешава старешину Службе и ближе уређује њен рад, у складу са законом.

3. Надлежност и организација судова

Члан 10.

За поступање у предметима кривичних дела из члана 3. овог закона надлежан је Окружни суд у Београду, за територију Републике Србије.

За одлучивање у другом степену надлежан је непосредно виши суд.

Члан 11.

У Окружном суду у Београду за поступање у предметима кривичних дела из члана 3. овог закона образује се Веће за борбу против високотехнолошког криминала (у даљем тексту: Веће).

Судије у Веће распоређује председник Окружног суда у Београду из реда судија тог суда, уз њихову сагласност. Предност имају судије које поседују посебна знања из области информатичких технологија.

Председник Окружног суда у Београду може распоредити у Веће и судије других судова упућених на рад у тај суд, уз њихову сагласност.

Распоређивање из ст. 2. и 3. овог члана траје најдуже две године, а може бити продужено одлуком председника Окружног суда у Београду, уз писмену сагласност распоређеног лица.

III. СРЕДСТВА ЗА РАД

Члан 12.

Министарство надлежно за послове правосуђа обезбеђује одговарајуће просторије и све друге техничке услове потребне за ефикасан рад Посебног тужилаштва и Већа.

Члан 13.

Средства за рад Посебног тужилаштва, Службе и Већа обезбеђују се у буџету Републике Србије.

IV. ПРЕЛАЗНА И ЗАВРШНА ОДРЕДБА

Члан 14.

Кривични поступци за кривична дела из члана 3. овог закона у којима је оптужница ступила на правну снагу до дана ступања на снагу овог закона окончаће се пред судовима који су били стварно и месно надлежни пре ступања на снагу овог закона.

Члан 15.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Републике Србије".